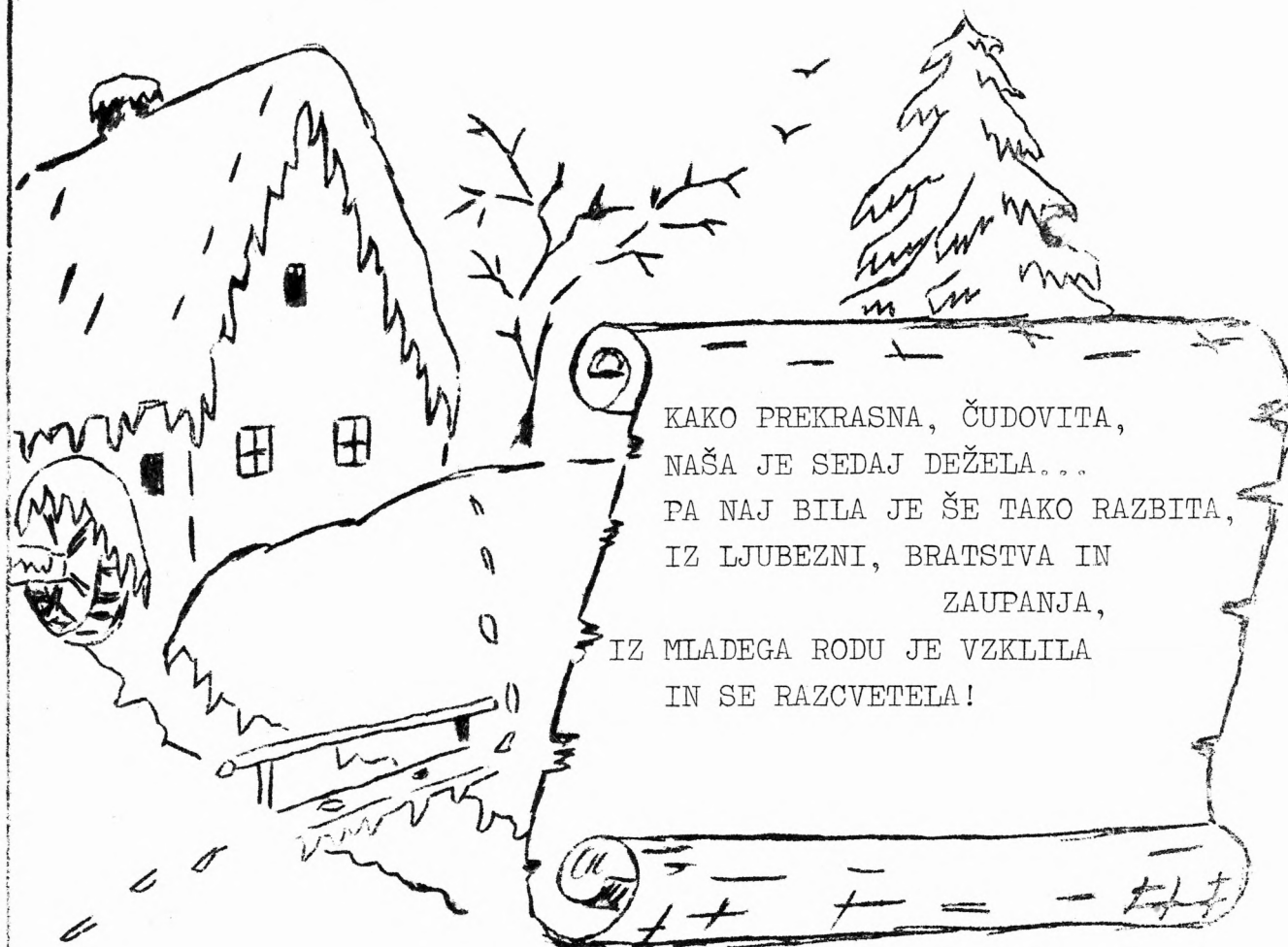

NOVICE

št. 22

KAKO PREKRASNA, ČUDOVITA,
NAŠA JE SEDAJ DEŽELA...
PA NAJ BILA JE ŠE TAKO RAZBITA,
IZ LJUBEZNI, BRATSTVA IN
ZAUPANJA,
IZ MLADEGA RODU JE VZKLILA
IN SE RAZCVETELA!

S temi preprostimi, vsakdanjimi, a resničnimi besedami,
želimo vsem Kogovčanom

SREČNO, ZDRAVO, ZADOVOLJNO NOVO 1984 LETO!

Svet KS Kog, vodstva družbenopolitičnih organizacij in
društev ter uredniški odbor NOVIC.

30 let. Kako tuja se mi zdi ta številka, meni, ki štejem komaj 19 let. Teh svojih 'nekaj' let sem preživela na Kogu in zdi se mi, da nikjer drugje ne bi bila tako srečna, kakor sem tukaj. Ko hodim po mestu in srečujem ljudi, so vsi tako tuji, tako nedostopni. A vsak Kogovčan, če ne drugega, ti vsaj vošči pozdrav. Rada imam te ljudi in če jih bom nekoč morala zapustiti, si bom vedno želela nazaj.

Brskala sem po svojem spominu. Kako so izgledala praznovanja krajevnega praznika, ko sem bila še otrok? A spomnim se le, da sem nastopala, prepevala pri pevskem zboru. Vse ostalo je skrito za tančico, ki je ne morem odstraniti. In kako je izgledalo praznovanje prvi-krat? Če bi imela še tako dober spomin, se tega ne bi mogla spomniti, ker sem še premlada. A odgovor na to vprašanje sem želela. Zato sem se odpravila k človeku, ki je takrat pa tudi že prej aktivno deloval v tedanjem družbenem življenju na Kogu. Obiskala sem Franca Funda.

Ob prijetnem pogovoru v topli izbi je beseda nanesla tudi na Jožeta Kerenčiča. Tako je pripovedoval:

"Z Jožetom sva se spoznala že iz njegovih študentskih let. Skupaj smo imeli njive in skupaj smo tudi delali. Ob teh prilikah mi je večkrat pripovedoval o dogodkih po svetu. Tako je nekoč pripovedoval tudi o osvobodilnih gibanjih v Afriki. V času okupacije so naju skupaj poklicali v "Wermanschaft". Jože je bil zelo zaverovan, verjel je, da bo vojne kmalu konec. Doma sem imel radio. Ker ga Jože ni imel, sta z ženo večkrat prišla k meni in smo skupaj poslušali. Tako je bilo tudi, ko so Nemci napadli Sovjetsko zvezo 22. julija 1941. Večkrat smo se sestajali pri nas. Tam zunaj pod "Lucijevo hruško."

Spominjam se, kako me je enkrat v juliju nagovarjal, naj grem z njim na sestanke v Lačaves, k Štamparjevim. Ker sem bil zelo izmučen od dela, nisem šel z njim, obljubil pa sem mu denar za pomoč. Pri Štamparjevih se je zbralo več aktivistov, Ruzmanov Ivan, Branko Zabavnik, Pokrivačev Mirko, Štamparjev Ivan in seveda Kerenčič. Vsi ti so bili kasneje postreljeni.

KAKO SÓ` IZGLEDALE PRIPRAVE IN PRAZNOVANJE PRVEGA KRAJEV- NEGA PRAZNIKA?

" Z Zabavnikovim Dragom sva bila mnenja, da je 27. december najprimernejši dan za naš krajevni praznik. To sva tudi predlagala na enem od sestankov. Ostali so se s tem strinjali. Prvi krajevni praznik sem otvoril jaz. Bil sem pač predsednik. Povabili smo vse internirance, vse izseljence in svojce padlih. Prišla je tudi Kerenčičeva žena. Dvorana je bila polna gostov. Slavnostni govornik je bil Bogo Verdel. Po slavnostni seji smo imeli srečanje z vsem povabljenimi. Tako je bilo prvič.

ŽIVLJENJE NA KOGU JE DANES ČISTO DRUGAČNO KOT JE BILO NEKOČ!
KAKO SE VI SPOMINJATE TEGA?

"Najprej moram povedati, da je bilo družabno življenje na Kogu pred vojno zelo razgibano. Imeli smo bralno in telovadno društvo, dve posojilnici, čitalnico, društvo izobražencev Lipa je priredilo več gledaliških predstav, imeli smo tudi knjižnico."

IN PO VOJNI?

"Ja, takoj po vojni so bili ljudje zelo osiromašeni, živeli so v neurejenih razmerah. Veliko ljudi se tudi ni moglo sprijazniti s kmečkimi zadrugami, prizadele so jih obvezne oddaje (živil). To so eni od vzrokov, zakaj se družabno življenje ni takoj vspostavilo. Ko pa se je izboljšal ekonomski položaj, se je stanje spremenilo. Ustanovili smo telovadno društvo Partizan, ki pa zaradi razkropljenosti ljudi ni preveč zaživel. Kmetje so dobili več besede in začel se je kazati znaten napredek predvsem v živinoreji, obnavljali smo vinograde. V letih 1952, 1953 smo na Kogu dobili elektriko. Takrat so mi kmetje dajali svoj zadnji denar, na odpadu smo zbirali bakreno žico. Ker pa denarja še vedno ni bilo dovolj, smo se obrnili na Ljutomerski okraj. Tako so nam nakazali 80 tisoč dinarjev, ostalo pa smo prispevali iz presežka Kogovskega proračuna. Tako so tudi revnejši prišli do elektrike.

Urejati smo začeli tudi krajevne poti, napravili smo betonski most v Vodrancih in tako povezali vas z ostalimi vasmi v krajevni skupnosti. Seveda je bilo delo lažje, ker so nekateri kmetje že imeli traktorje.

Uvedli smo "kulok", ki po ni imel neven kakšnega uspeha. Največ pa smo dosegli seveda s krajevnimi samoprispevki. Takrat so ljudje spoznali, da če ne bodo sami priskočili na pomoč, ne bomo ničesar presegli. Danes pa smo ljudje postali nekako sebični, ne znamo si več priskočiti na pomoč. Lahko bi dosegli še veliko več, če ne bi bilo takšne sebičnosti."

KAJ PA MENITE O DRUŽABNEM ŽIVLJENJU NA KOGU DANES?

Družabno življenje bi moralo biti bolj razgibano. Ljudje se pa umikamo v svoje ozke kroge. Najbrž del krivde tukaj nosi tudi televizija.

Nekoč vsega tega ni bilo. Ljudje smo se zbirali ob raznih kmečkih opravilih, kožuhali smo koruzo, pa žetva in pozimi smo "česali perje", luščili koščice. Po opravljenem delu smo vedno zaplesali in se razveselili. Danes pa se žal ne znamo več tako zabavati. Modernizacija in mehanizacija je pač naredila svoje. Na Kogu pogrešam več gledaliških predstav. Delo je danes lažje, saj imamo primerne prostore. Nekoč smo si naredili improvizirane odre in se znašli na ne vem kakšne načine, delali pa smo le."

KAJ PA MENITE O DANŠNJI MLADINI?

"Dosti mladine je dobre, nekaj pa je tudi slabe. Tako je vselej. Vendar je svet danes drugačen. Mladina ima več možnosti za izobraževanje, hitro se odtrga od staršev in tako starši izgubijo stik z njimi. Zdi se mi, da je mladina danes preveč prosta. Nekoč smo se zelo bali učiteljev. Zelo pa me moti pijančevanje, pa ne samo pri mladini. Ljudje se brez alkohola ne znamo več zabavati. V družbi s pijanin človekom sploh ni lepo. Danes se mladina hitro pokvari, saj v mestu pride v stik z raznimi vplivi, alkohol, mamila. To je zares slabo. Vendar pa mladi vseeno niso tako slabi, kot jih včasih prikazujejo."

ALI BI ŽELELI ŽIVETI V KATERI DRUGI KS?

"Ne. Takšne želje nimam. V naši krajevni skupnosti sem zadovoljen. Veselim se vseh uspehov, ki jih dosežemo. Če bomo uspeli izgraditi telefon, bo to za Kog spet velik napredek. Tako se bomo bolje povezali z oddaljenimi centri."

KAJ MENITE, KATERE STVARI BI V NAŠI KS MORALI SPREMENITI:

"Na Kogju smo dosegli takšen napredek, s kakršnim se ne more pohvaliti vsaka KS. Menim, da se mora vsako začrtano delo izpeljati do konca, seveda ob skupnem delu vseh krajanov. Tako nam bo še boljše kot je sedaj. Škoda bi bilo vseh dosedanjih naporov, če bi jih izničili."

Tako sva zaključila najin razgovor. Pozneje so se mi podile po glavi mnoge misli. Veliko stvari je stari Mundov oče povedal pravilno.

Koliko vsega bi lahko dosegli, če bi ne bili sebični.

Melita Mesarič

PROGRAM PRIREDITEV OB 30.

KRAJEVNEM PRAZNIKU

22. december - četrtek ob 17. uri v domu društev v Ormožu:

občinsko strelsko tekmovanje v streljanju z zračno puško za pokal KS Kog. Organizator tekmovanja je Strelska družina KOG.

23. december - petek ob 18. uri v dvorani na Kogu:

kulturno zabavna prireditev s plesom, sodelujejo: folklorna skupina iz Obreža, folklorna skupina šole Kog, nastop pevskega okteta mladincev s Koga, povezovalc programa Janko Klanjčar, igra ansambel TORNADO, poje IVO MOJZER.

24. december - sobota ob 8. uri pričetek občinskega tekmovanja ekip ZRVS občine Ormož za pokal KS Kog.

25. december - nedelja ob 8. uri otvoritev razstave kmečkih jedil v prostorih osnovne šole Kog. Razstavljena bodo jedila, ki so se ponudila v naših krajih ob običajih kot so: žetev in košnja, trgatev, koline, velikonočni zajtrk, lovska večerja, božična jedila. Razstavo so pripravile žene posameznih vasi naše KS. Razstava bo odprta tudi v ponedeljek, 26. decembra.

25.december -nedelja ob 18.uri v dvorani na Kogu dramska predstava v treh dejanjih,Izvaja KPD KOG.Naslov predstave je SVET BREZ SOVRAŠTVA.

IGRAJO: Milica Žganec,Melita Mesarič,Nevenka Čeh, Jožiča Čeh,Irena Kos,Vera Zabavnik,Gizela Pukšič, Pavel Pukšič,Anica Pevec.

Režija:Anica Pevec

26.december-ponedeljek ob 17. uri v dvorani na Kogu: srečanje pevskih zborov odraslih skupin.

SODELUJEJO:MPZ iz Ormoža,MPZ Tovarne sladkorja Ormož, MPZ Ljutomer,MPZ Dornava.

27.december -torek ob 17. uri proslava v dvorani na Kogu: svečana seja,slavnostni govornik bo tovarišica Bokša Milena,podelitev priznanj OF,akademija.

VABIMO VSE KRAJANE,DA SE VSEH NAVEDENIH PRIREDITEV UDELEŽIJO V ČIM VEČJEM ŠTEVILU.POČASTILI BOSTE NAŠ 30.KRAJEVNI PRAZNIK IN ŽRTVE,KATERIM JE TA PRAZNIK POSVEČEN. PRIREDITVE BODO TUDI V SLUČAJU REDUKCIJ.

DOBITNIKI PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE

Predsedstvo KK SZDL Kog in komisija za odlikovanja in priznanja je na svoji seji 5.12.1983 sprejela sledeči s k l e p:

podelijo se priznanja OF naslednjim našim krajanom:

H L E B E C Tereziji s Koga

V N U K Tiliki iz Jastrebec

I V A N J Š I Č Frančiški iz Lačavesi

K O L A R I Č Jožetu iz Vitana

x x x x x x x x x x x x x x x

MI OTROCI, CELODNEVNE OSNOVNE ŠOLE NARODNEGA HEROJA JOŽETA KERENČIČA NA KOGU, ŽELIMO ŽIVETI MED ROŽAMI IN TRAVAMI.

IMEJTE TO STAREJŠI V MISLIH,KO SKRBITI ZA NAŠO BODOČNOST!

x x x x x x x x x x x x x x x

Nikdar ne morem zapustiti
svoj preljubi rojstni kraj,
čeprav sem tisočkrat želel oditi,
znova nekaj vleče me nazaj.

ŽELIM, DA BI SE IZBOLJŠALI MEDČLOVEŠKI ODNOSI TUDI V NAŠEM
KRAJU, DA NE BI BIL POZABLJEN NOBEN STAREJŠI KRAJAN. TO JE NAŠA
DOLŽNOST, PIONIRJI JO BOMO IZPOLNJEVALI, KAJ PA VI ?

HORVAT Marjan

predsednik pionirskega odreda

Kako prekrasna, čudovita
naša je gedaž dežela...
...Pa naj bila je še tako razbita,
iz ljubezni, bratstva in zaupanja,
iz mladega rodu je vzknila
in se razcvetela.

J. Klanjčar

xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx

Ta številka NOVIC je razmnožena v 350 izvodih,

UREDNIŠKI ODBOR: Drago Zabavnik, Melita Mesarič, Janko Klanjčar.

TEHNIČNI UREDNIK: Vera Zabavnik, naslovnico uredil Martin Kramar

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: Milan Pevec

Naj mir zavlada in ljubezen,
čeprav še ne na telefon,
tudi jaz pošteno sem že jezen,
saj res ne vem,
če sploh kdaj lahko,
telefoniral bom.

VEZA

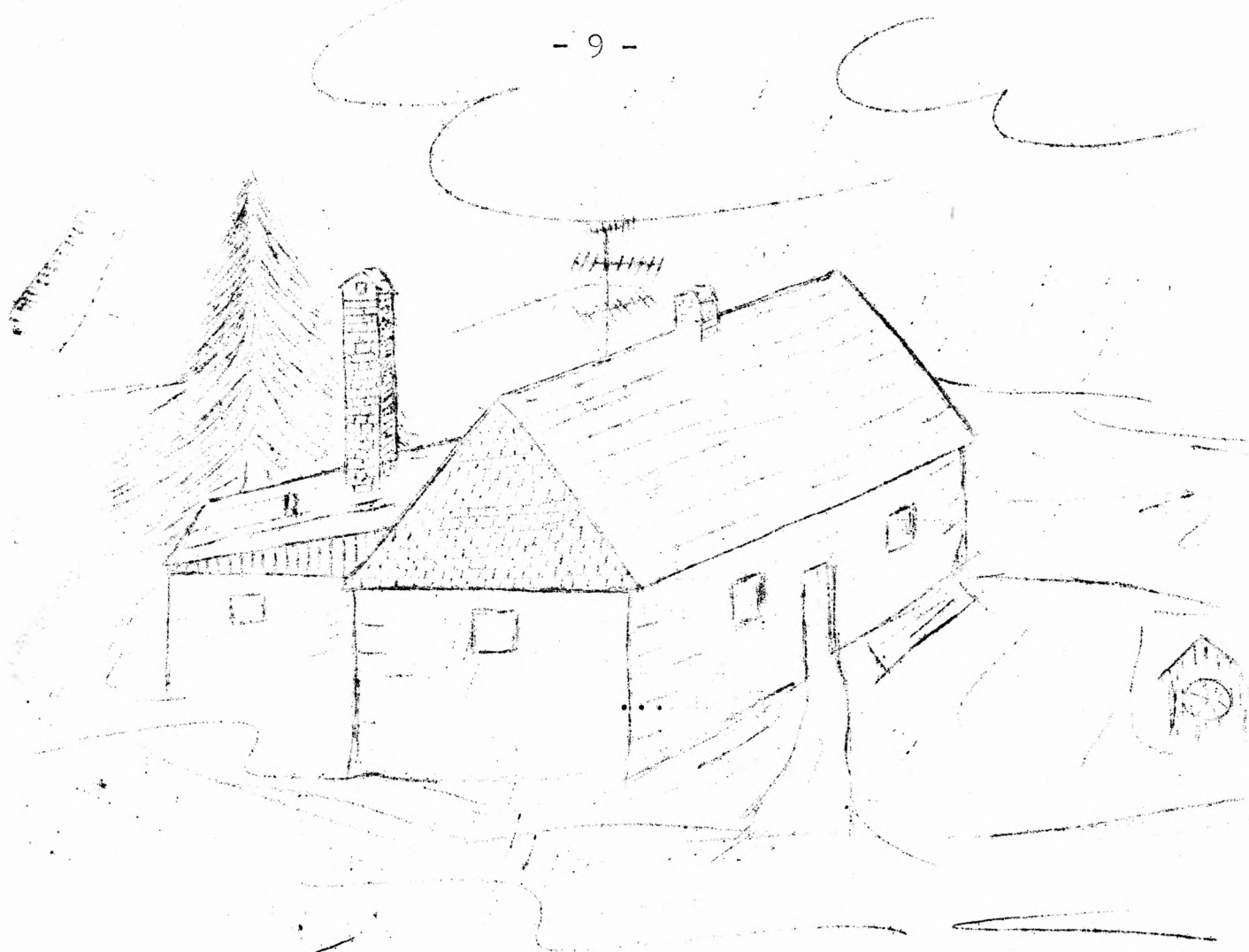
BRÉZ

DROTOF

Če vse lahko bi naredili
in podpisali sami,
bi ob totem novem leti,
si zagvišno telefonirali.

Kak me žalost premagüvlê
kdo gledin vün z zemle tote štrümlê,
tam pa kè bi mogli droti biti,
jê pajek že začejo,
plêsti svoje niti.

Fse si pač mi bomo nesli v NOVO LETO,
sohe, sidra pa podpore,
drotof cele kolobore,
najbolj glovni pa je Dragof rol,
ki dovle Kogi novo sliko,
Gomili pa simbol.

(Pripis uredništva: Naš rojak B. Flegerič je namreč v svoji pesmi o grbih pozabil na Gomilo, pa dr. Metla predlaga, da grb Gomile naj bi bil telefonska soha s sidro ali podporo!)

SREČNO

NAJ NOVO LETO PRINESE
DOSTI SREČE,
PA MALO VAM SKRBI,
NAJ DA VAM, DA GOREČE
BI OB REDUKCIJI
SE STISKALI....

A PREDEN METLO V KOT POSTAVIM
IN POMETEM ŠE SVOJ PRAG,
VSE PRISRČNO VAS POZDRAVIM, Z ŽELJO,
DA ZDRAV IN SREČEN
V NOVEM LETU,
BIL BI ČLOVEK VSAK !